

af et særligt Marinehospital med Glæde. Der har, som jeg nævnte, gentagne Gange været Lovforslag fremme her i Rigsdagen om Opførelse baade af et Marinehospital og et Garnisonssygehus. Da disse to Forslag sidst var fremme, i Rigsdagssamlingen 1899—1900, kom det Udvalg, som derom var nedsat, til et maaské noget mærkeligt Resultat, idet det ikke fremmede noget af disse Lovforslag; men et helt andet, nemlig om Opførelse af et for Hæren og Flaaden fælles Epidemihospital. Aarsagen hertil var imidlertid ikke mærkelig. Udvalget, som meget grundigt besaa de daværende militære Hospitaler, det gamle Garnisonssygehus i Rigersgade og det daværende Søetatshospital i Fredericiagade, fandt, at dette sidste, der brugtes til Epidemihospital baade for Hær og Flaade, var i den Grad under al Kritik, at det var uforsvarligt at beholde det, hvorfor Udvalget foreslog at opføre et nyt for Hæren og Flaaden fælles Epidemihospital. Formanden for Udvalget, det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds, udtalte angaaende Forholdene paa Garnisonssygehuset: „Udvalget vil sikkert kunne være enigt med Ministeren om, at Garnisonssygehuset ikke er tidssvarende, at der kan være meget at indvende mod Forholdene der, og at især Lægerne kunde ønske at komme til at virke under bedre Tilstande end de nuværende. Men ikke desto mindre har vi faaet det Indtryk, at Hospitalet dog ikke er i den Grad slet, at man kan sige, det er paatrængende nødvendigt straks at gaa til en bedre Ordning deraf. Der er ved Garnisonssygehuset gjort uhyre meget for at forbedre Forholdene, og saa vidt man kan skønne, er det vistnok Lægerne derude, der har den væsentligste Fortjeneste af, at Tingene der er blevet indrettet saaledes, at Hospitalet nogenlunde kan løse sin Opgave.“ Siden den Tid er der yderligere gennemført adskillige Forbedringer paa Garnisonssygehuset i Rigersgade. Der er indrettet Lokaler for Klinikken for Hals-, Øre- og Næsesygdomme, der er indrettet en ny Laboratoriebygning; der er indført Vandklosetter, forbedrede Operationsstuer o. s. v.

Jeg skal selvfølgelig ikke benægte, at det vilde have glædet mig overordentligt, om Rigsdagen vilde have gaaet til Opførelsen af et nyt Garnisonssygehus for Hæren samtidig med Opførelsen af et Sygehus for Marinen. Jeg har været Talsmand for denne Plan, hver Gang den har været fremme her i Rigsdagen, men jeg skal minde de Herrer om een Ting, som jeg

synes maa være afgørende for hele denne Sag. Det er, at den store Kommission, som i sin Tid var nedsat til at overveje Hospitalsforholdene for Militæretaten, i sin Betænkning har udtalt, at det har vist sig umuligt at finde en saavel for Hærens som for Søværnets Hospital passende fælles Grund. Naar en sagkyndig Kommission udtaler dette, og naar Forsvarsministeren og Finansministeren siger, at der i Øjeblikket ikke er Midler til at bygge et nyt Garnisonssygehus, synes jeg egentlig talt, at der ikke er andet at gøre ved hele denne Sag end at sige: Enten maa vi lade Forholdene være, som de er, paa Garnisonssygehuset i Rigersgade, eller ogsaa maa vi anvende en passende Sum til Forbedringer. Nu skal jeg minde om, at det i sin Tid fremsatte Lovforslag angaaende et Fælleshospital for Hær og Flaade m. m. lød paa en Bevilling af 3,800,000 Kr. Det blev fremsat i Samlingen 1899, og nu er der dog vel intet Menneske, der vil paastaa, at det siden den Tid er blevet billigere at bygge Hospitaler. Der er gaaet 15 Aar siden, og i den Tid er alle Priser steget meget, Materialernes Pris, Arbejdsløn o. s. v. — jeg vil slet ikke tale om, at Lægevidenskaben selvfølgelig nu stiller større Krav. Men hertil kommer endnu den Ting, at siden den Tid er der samlet en langt større Trossmasse i København og Omegn, saa at der vil blive stillet betydelig større Fordringer med Hensyn til Pladser end i 1898. Jeg forstaar derfor ikke, hvorledes man nu kan fable om at kunne bygge et nyt Sygehus for 2½ Mill. Kr., naar man til det i 1898 foreslaaede Hospital m. m. forlangte 3,800,000 Kr. Det er mig ganske gaadefuldt. Jeg er sikker paa, at den Sum, man nu vilde kræve, maa naturnødvendigt, da der skal være flere Patienter, være større end den, man krævede i 1898. Jeg vil snarere tro, at man vilde komme op paa mellem 3 og 4 Millioner. Og naar Forsvarsministeren og Finansministeren siger, at vi har ikke i Øjeblikket disse Penge, og de sagkyndige siger, at vi har ikke nogen Grund til et Fælleshospital, har ikke Stedet, hvor vi kan opføre et saadant, ser jeg ingen anden Vej at gaa end at opføre Marinehospitalet. Til Marinehospitalet har vi Penge og Grund og en udmærket god Plan. Jeg synes, at det er saa lige ud ad Landevejen, at der overhovedet næsten ikke kan disputeres om den Ting.

Saa siger man, at det er urimeligt at spendere saa mange Penge som af Lands-